

Knjiga proroka Daniela - broj trideset pet

Razotkrivanje proročkog okvira: uvid Williama Millera i tri pustošne sile koje vode prema Armagedonu

Jeff Pippenger

2023-12-30

U „vrijeme svršetka“, 1798. godine, knjiga proroka Daniela, a točnije viđenje prikazano uz rijeku Ulai, bila je otpečaćena. Viđenje je objavilo početak istražnog suda 22. listopada 1844. godine. Redak koji je postao temelj te istine jest osmo poglavlje Daniela, četrnaesti redak. William Miller, vjesnik izabran da prepozna otpečaćenje te poruke, nikada nije u potpunosti razumio sve istine povezane s tim viđenjem, ali je ipak ispunio djelo koje mu je bilo dano.

Kad je Miller započeo svoje proučavanje proročke Riječi, došao je do razumijevanja određenih pravila proročkoga tumačenja koja su prepoznata i uspostavljena unutar same Biblije. Ta su pravila postala kodificirana i prepoznata kao Pravila tumačenja Williama Millera. Ta su pravila potvrđena nadahnućem i označena kao pravila kojima će se služiti oni koji objavljuju početak izvršnoga suda kod nedjeljnoga zakona. Miller je posvjedočio da je svoje proučavanje Biblije započeo na početku Biblije i nastavljao dalje samo onako kako je razumijevao ono što je tada razmatrao. Iz takvoga je pristupa lako vidjeti zašto je prvo vremensko proročanstvo koje je Miller prepoznao, a koje je imalo veze s porukom koju je trebao prepoznati kao ispunjenu 1844. godine, bilo „sedam vremena“ iz Levitskoga zakonika dvadeset i šest.

Nadahnuće nas obavještava da je anđeo Gabrijel, zajedno s drugim svetim anđelima, usmjeravao Millerov um, kao što je Gabrijel usmjeravao umove Daniela, Ivana Otkrovitelja i svih proroka Biblije, jer je Gabrijelu bila povjerena zadaća koje se Sotona odrekao. Gabrijelova je zadaća bila predočena u Sotoninu prvom imenu, Lucifer, što znači nositelj svjetla. Gabrijel je donio proročku svjetlost Milleru, a on je, u poslušnosti svjetlosti, iznio poruku koja je navijestila otvaranje istražnoga suda 22. listopada 1844.

Retrospektivni uvid omogućuje onima koji žele razumjeti djelo Williama Millera prepoznati da su mu bili dani određeni uvidi u proročku riječ koji su postali ključevima za njegovo djelo sastavljanja poruke o približavajućem sudu. Jedan od tih ključeva bilo je njegovo prepoznavanje da jedan dan u proročkoj primjeni predstavlja jednu godinu. Drugi je bio proročki ustroj koji je upotrijebio kako bi postavio i uskladio crte proročanstva koje je otkrio. Taj je ustroj bio zasnovan na dvjema sotonskim silama koje su donijele pustoš Božjem narodu i Božjem svetištu. Sva Millerova otkrića bila su postavljena na proročki ustroj koji je predstavljao povijest poganstva, a potom papinstva, koje je uzastopno gazilo i Božje svetište i Božji narod od vremena drevnoga Izraela pa sve do Drugoga Kristova dolaska.

Ta mu je proročka struktura omogućila da točno prepozna svaku istinu potrebnu za utvrđivanje 22. listopada 1844. kao početka suda. No ta je istina bila ograničena, jer nije mogao vidjeti treću progoniteljsku silu koja je u proročkoj povijesti slijedila poganstvo i papinstvo. Nije bilo potrebno

da vidi tu istinu, jer je njegovo djelo bilo navijestiti 22. listopada 1844., a svjetlo o trećoj progoniteljskoj sili trebalo je biti otpečaćeno nakon toga datuma.

U vezi s usklađivanjem svojih proročkih razumijevanja prema strukturi dviju pustošućih sila poganskoga Rima, nakon kojega slijedi papinski Rim, bilo je i njegovo razumijevanje da je riječ prevedena kao „svagdašnja” u Danielovoj knjizi bila simbol poganstva i/ili poganskoga Rima. Riječ „tamid”, prevedena kao „svagdašnja”, Daniel rabi pet puta. Uvijek se rabi u vezi sa simbolom za koji je Miller ispravno razumio da predstavlja papinstvo. Simbol papinstva koji se uvijek pojavljuje u vezi sa „svagdašnjom” prikazan je s dva simbola. Kako god bilo, ta dva simbola papinske vlasti oba označuju papinstvo, no ipak, kada je Daniel rabio riječ „tamid”, prevedenu kao „svagdašnja”, ona je uvijek bila uporabljena sa simbolom papinstva i prije njega. Millerovo razumijevanje „svagdašnje” u Danielovoj knjizi postalo je temelj strukture koju je vidio, a koja se zasnivala na dvjema pustošućim silama: poganstvu, nakon kojega slijedi papinstvo. Millerovo poistovjećivanje „svagdašnje” s poganstvom u Danielovoj knjizi bilo je predodređeno da postane velik prijekor unutar adventizma, počevši od drugoga naraštaja adventizma, koji je započeo 1888. godine.

Prva proročka istina koju je Miller otkrio, a koja je bila sastavni dio razumijevanja 22. listopada 1844., bila su „sedam vremena” iz Levitskog zakonika dvadeset i šest, i bila je to prva od Millerovih utvrđenih istina koja je bila odbačena 1863. To odbacivanje označilo je početak prvoga naraštaja adventizma, kada su počeli lutati pustinjom Laodiceje. Drugi naraštaj započeo je na Generalnoj konferenciji u Minneapolisu 1888., a nakon pobune koja se ondje dogodila, sotonsko djelo odbacivanja Millerova poistovjećivanja „svagdašnje” s poganstvom započelo je 1901. Ispravno razumijevanje „svagdašnje” nije bilo potpuno odbačeno sve do nakon smrti proročice, koja je ustvrdila da su gledište koje se promicalo nasuprot Millerovu ispravnom shvaćanju „svagdašnje” prenijeli „anđeli koji su bili izbačeni s neba”. Potpuno odbacivanje zbilo se u trećem naraštaju oko 1931. Treći naraštaj započeo je objavljivanjem knjige W. W. Prescottta pod naslovom The Doctrine of Christ, neposredno nakon Biblijske konferencije 1919. godine. Godine 1919. treći je naraštaj započeo i trajao do objavljivanja knjige Questions on Doctrine 1957. godine.

Nakon što je Millerovo djelo bilo utvrđeno i jasno prikazano na dvije Habakukove ploče (pionirskim kartama iz 1843. i 1850.), Gospodin je tada počeo otkrivati istinu da postoji još jedna, treća, pustošna sila koja će uslijediti nakon poganstva i papinstva te će također progoniti Božji narod.

„Kroz poganstvo, a zatim kroz Papinstvo, Sotona je tijekom mnogih stoljeća izvršavao svoju moć u nastojanju da izbriše s lica zemlje Božje vjerne svjedoke. Pogani i papisti bili su pokretani istim zmajskim duhom. Razlikovali su se jedino u tome što je Papinstvo, pretvarajući se da služi Bogu, bilo opasniji i okrutniji neprijatelj. Posredstvom rimokatolicizma Sotona je zarobio svijet. Ispovjedna Božja crkva bila je pometena u redove te zablude, i više od tisuću godina Božji je narod trpio pod gnjevom zmaja. A kada je Papinstvo, lišeno svoje snage, bilo prisiljeno odustati od progonstva, Ivan je ugledao novu silu kako se uzdiže da odjekne glas zmaja i nastavi isto okrutno i bogohulno djelo. Ta sila, posljednja koja će zaratiti protiv crkve i Božjeg zakona, bila je predočena zvijeri s janječim rogovima. Zvijeri koje su joj prethodile

izišle su iz mora, a ova je izišla iz zemlje, predstavljajući miran uspon naroda koji je njome simboliziran. „Dva roga kao u janjeta“ prikladno predstavljaju narav vlade Sjedinjenih Američkih Država, kako je izražena u njezina dva temeljna načela, republikanizmu i protestantizmu. Ta su načela tajna naše moći i blagostanja kao naroda. Oni koji su prvi našli utočište na obalama Amerike radovali su se što su stigli u zemlju slobodnu od oholih pretenzija papinstva i tiranije kraljevske vlasti. Odlučili su uspostaviti vlast na širokom temelju građanske i vjerske slobode.” Signs of the Times, 1. studenoga 1899.

Miller nije mogao vidjeti treću progoniteljsku silu, i zbog toga je njegova struktura bila nepotpuna, premda savršeno prikladna za ispunjenje njegova djela. Sestra White utvrđuje da je Miller bio Božji izabrani glasnik, da je u svome djelu bio predočen Ilijom i Ivanom Krstiteljem, Elizejem u svome pozivu na djelo, a Mojsijem u svojoj smrti. Malo je onih u svetoj povijesti koji su nadahnuli komentar koji kaže da anđeli čekaju kraj njihova groba da ih uskrsnu, no to je komentar o Milleru. Činjenica da je njegovo djelo bilo ograničeno poviješću u kojoj je bio podignut nije pogrdna izjava o Milleru, nego jednostavno nužnost koju valja priznati ako se njegovo djelo želi razmatrati u pravome svjetlu Božje proročke Riječi.

Milleru je dano posebno, anđeosko, vodstvo koje mu je omogućilo da izgradi proročki okvir utemeljen na dvjema silama pustošenja: najprije poganstvu, a potom papinstvu. Zbog toga su proročanstva koja su upućivala na povijest nakon pustošenja što su ga izvršile te dvije sile Milleru bila pogrešno shvaćena. Ipak, nijedno od tih pogrešnih razumijevanja nije našlo mjesta na dvjema svetim Habakukovim pločama, gdje su temelji podignuti kroz Millerovo djelo bili grafički prikazani. Zato je nadahnuće moglo zabilježiti o karti iz 1843. godine da je bila usmjerena rukom Gospodnjom.

„Gospodin mi je pokazao da je karta iz 1843. bila vođena njegovom rukom i da se nijedan njezin dio ne smije mijenjati; da su brojke bile onakve kakve je on htio. Da je njegova ruka bila nad njima i sakrila pogrešku u nekim brojkama, tako da je nitko nije mogao vidjeti, dok njegova ruka nije bila uklonjena.”

„Tada sam u vezi sa ‘Svakidašnjom’ vidjela da je riječ ‘žrtva’ dodana ljudskom mudrošću i da ne pripada tekstu; te da je Gospod dao ispravno razumijevanje o tome onima koji su objavili vijest o času suda. Kada je postojalo jedinstvo, prije 1844., gotovo su svi bili ujedinjeni u ispravnom razumijevanju ‘Svakidašnje’; ali od 1844., u pomutnji, prihvaćena su druga gledišta, te su uslijedili tama i zbrka.” Review and Herald, November 1, 1850.

Istine koje je Miller sabrao po uputi anđela bile su usmjerene od Gospodina, a unutar odobrenja karte iz 1843. nadahnuće je uključivalo i to da je Millerovo razumijevanje prema kojem „svagdašnja“ predstavlja poganstvo bilo ispravno. Hebrejska riječ „tamid“, prevedena kao „svagdašnja“, pojavljuje se pet puta u knjizi proroka Daniela i uvijek predstavlja odnos između dviju pustojećih sila: poganstva, a potom papinstva.

Millerovo razumijevanje „svagdašnje žrtve“ kao simbola poganstva bilo je apsolutno ključno u proročkom okviru kojim se služio, jer je uzastopni odnos poganstva, a zatim papinstva, postao njegovo polazište u usklađivanju svih proročanstava koja je bio naveden razumjeti.

U „vrijeme svršetka“, 1798. godine, knjiga proroka Daniela bila je otpečaćena, a glavni odlomak, koji je sestra White prepoznala kao „središnji stup“ i „temelj“ adventnog pokreta, bio je Daniel 8,14.

„Svetopisamski redak koji je, iznad svih drugih, bio i temelj i središnji stup adventne vjere bio je izjava: ‘Do dvije tisuće i tri stotine dana; tada će se Svetište očistiti.’ [Daniel 8:14.]” Velika borba, 409.

Četrnaesti redak odgovor je na trinaesti redak, a odgovor je besmislen bez konteksta pitanja.

Tada sam čuo jednoga sveca gdje govori, i drugi svetac reče onomu svecu koji je govorio: Dokle će trajati viđenje o svagdanjoj žrtvi i o prijestupu pustoši, da se i Svetište i vojska predaju gaženju? A on mi reče: Do dvije tisuće i tri stotine dana; tada će Svetište biti očišćeno. Daniel 8,13.14.

Ova dva retka simbol su porasta znanja koji je nastao kada je knjiga Daniela bila otpečaćena u „vrijeme svršetka“, godine 1798. Trinaesti redak prepoznaje dvije sile pustošenja na kojima je Miller izgradio svoj proročki model. Miller je „svagdašnju“ u trinaestom retku poistovjetio s poganstvom, a „prijestup pustoši“ s papinstvom. Važno je prepoznati da je proročki model koji su anđeli naveli Millera da uoči, označen u ta dva retka koji predstavljaju porast znanja što je ušao u povijest 1798. godine. Ipak, Milleru nije bilo dano da vidi sljedeću silu koja će stupiti na proročku pozornicu i progoniti Božji narod.

„Vidjela sam da je zvijer s dva roga imala zmajeva usta i da je njezina moć bila u njezinoj glavi te da će naredba izaći iz njezinih usta. Tada sam vidjela Majku bludnica; da majka nisu bile kćeri, nego od njih odvojena i različita. Imala je svoj dan, i on je prošao, a njezine kćeri, protestantske sekte, bile su sljedeće koje su stupile na pozornicu i očitovale isti duh koji je majka imala kada je progonila svete. Vidjela sam da su, kako je majka slabjela u moći, kćeri jačale, i uskoro će vršiti moć koju je nekoć vršila majka.” Spalding and Magan, 1.

Millerova nesposobnost da vidi treću silu prisilila ga je da donosi zaključke koji su jednostavno bili pogrešni. Miller je morsku zvijer iz trinaestog poglavlja Otkrivenja poistovjetio s poganskim Rimom, a zemaljsku zvijer s papinskim Rimom. I njegova primjena sedamnaestog poglavlja Otkrivenja bila je manjkava zbog njegove nesposobnosti da vidi proročku povijest koja se protezala dalje od druge pustošeće sile papinstva. Iz toga razloga, kada je Miller u Danielovu proročanstvu prepoznao rimsku silu, promatrao ih je kao jednu silu koja dolazi u dvije faze. To je bilo i jest ispravna primjena, ali ga je spriječilo da kraljevstva biblijskog proroštva razumije kao išta što seže dalje od četvrtoga kraljevstva predstavljenog Rimom. Vidio je i prepoznao da četvrto kraljevstvo Rima ima dvije faze, predstavljene kao poganski Rim i papinski Rim, ali nije mogao vidjeti da je papinski Rim također bio peto kraljevstvo, za kojim je trebalo slijediti šesto kraljevstvo.

U drugom poglavlju Danielove knjige Milleri su povezali obilježja petoga kraljevstva biblijskoga proročanstva s četvrtim kraljevstvom. Na osnovnoj je razini njihova primjena bila ispravna, ali nepotpuna, jer se prvo upućivanje na kraljevstva biblijskoga proročanstva mora slagati s posljednjim upućivanjem na kraljevstva biblijskoga proročanstva, budući da Isus, kao Alfa i

Omega, uvijek predočuje kraj početkom. Nemogućnost uočavanja razlike između dvaju uzastopnih kraljevstava onemogućila je Milleru da prepozna kako dvanaesto poglavlje Otkrivenja označuje poganstvo (zmaja), a morsku Zvijer iz trinaestoga poglavlja Otkrivenja kao papinstvo (Zvijer), te zemaljsku Zvijer iz trinaestoga poglavlja Otkrivenja kao otpali protestantizam (lažnoga proroka).

Miller nije bio u stanju vidjeti zmaja, zvijer i lažnoga proroka kao tri uzastopna kraljevstva u dvanaestom i trinaestom poglavlju Otkrivenja te je stoga, prema logici svojega proročkog tumačenja, bio prisiljen pretpostaviti da ta dva poglavlja nisu uzastopni prikaz triju sila koje vode svijet prema Armagedonu. Svjetlo koje je Milleru bilo dano bilo je savršeno svjetlo za njegov naraštaj, i njegov je naraštaj bio iskušan tim svjetlom.

Svjetlo o trima pustošnim silama (zmaj, zvijer i lažni prorok) dano je službi Future for America u „vrijeme svršetka“, 1989. godine. Odlomak iz Daniela koji je bio otpečaćen slomom Sovjetskoga Saveza, u ispunjenju Daniela, jedanaestoga poglavlja, i četrdesetoga retka, bio je svjetlo trećega anđela, dok je Milleru bilo dano svjetlo prvoga anđela. Posljednjih šest redaka jedanaestoga poglavlja Daniela prepoznato je kao temelj i središnji stup pokreta Future for America, a četrdeseti redak jedanaestoga poglavlja Daniela sažima to svjetlo, kao što su trinaesti i četrnaesti redak osmoga poglavlja Daniela sažimali svjetlo koje je bilo otpečaćeno u milleritskom pokretu.

A u vrijeme svršetka kralj juga navalit će na njega; a kralj sjevera doći će na njega kao vihor, s kolima i s konjanicima i s mnogim lađama; i ući će u zemlje, i preplavit će ih i prijeći preko njih. Daniel 11:40.

Redak identificira rat koji je započeo u „vrijeme svršetka“ 1798. godine, između kralja juga i kralja sjevera. Kralj juga predstavljao je ateističku Francusku, koja je upravo te godine zadala papinstvu smrtonosnu ranu. Papinstvo je ondje predstavljeno kao kralj sjevera. Francuska je, proročki gledano 1798. godine, bila jedna desetina od deset kraljevstava iz sedmoga poglavlja Danielove knjige. Tih deset kraljevstava predstavljaju poganski Rim, a poganski Rim predstavlja zmaja. Papinstvo (kralj sjevera) predstavlja Zvijer. Redak identificira da će kralj sjevera (papinstvo), kojemu je na početku retka bila zadana smrtonosna rana, na koncu uzvratiti kralju juga (kralju ateizma). Kada je papinstvo doista uzvratilo, kralj ateizma već se bio premjestio iz države Francuske u konfederaciju Sovjetskoga Saveza. Francuska je bila jedna država, no kada je papinstvo u retku uzvratilo kralju juga, kralj juga bio je označen kao „zemlje“, kao što je to bio i nekadašnji Sovjetski Savez.

Kada je kralj sjevera (papinstvo) uzvratio, sa sobom je donio „kola“, „konjanike“ i „mnoge lađe“. Kola i konjanici simboli su vojne snage, a lađe su simboli gospodarske snage. Sila koja je sklopila nesveti savez s papinstvom radi rušenja Sovjetskog Saveza bile su Sjedinjene Države, a dvije snage Sjedinjenih Država u trinaestom poglavlju Otkrivenja prepoznaju se kao njihova sposobnost da prisile svijet da primi žig papinske vlasti silom oružja i gospodarstva. Ljudima će biti zabranjeno kupovati ili prodavati bez žiga, a zatim će, nadalje, bez žiga ljudi biti pogubljeni.

Četrdeseti redak izravno poistovjećuje zmaja (kralja juga), zvijer (papinstvo) i lažnoga proroka (Sjedinjene Države). Temeljni redak za „vrijeme svršetka“ 1989. godine prepoznaje tri pustošeće sile koje vode svijet u Armagedon, upravo kao što su temeljni redci mileritskog pokreta prepoznali

dvije pustošeće sile poganstva, za kojima je slijedio papizam.

Stih započinje sukobom između kralja juga i kralja sjevera. Na početku stiha (1798.) kralj juga odnosi prevagu, ali u stihu kralj sjevera uzvraća i nadvladava kralja juga. Početak stiha označava bitku između kralja sjevera i kralja juga, a u završnom dijelu poruke sadržane u stihu prikazana je ista bitka između sjevernoga i južnoga kralja, ali s oprečnim ishodima. Početak je označio „vrijeme svršetka” 1798. godine, a završna bitka označava „vrijeme svršetka” 1989. godine. Stih u sebi, unutar svoga pisanog svjedočanstva, sadrži potpis Alfa i Omega, početak i svršetak.

Stvarna povijest retka nastavlja se nakon sloma Sovjetskoga Saveza 1989. godine, sve do nedjeljnoga zakona iz četrdeset i prvoga retka. Kod nedjeljnoga zakona trostruko jedinstvo modernoga Babilona uspostavlja se nizom brzih događaja. Četrdeseti redak stoga započinje kada je 1798. godine zadana smrtna rana i bludnica iz Tira biva zaboravljena. Povijest predstavljena tim retkom u potpunosti završava kod nedjeljnoga zakona iz četrdeset i prvoga retka, gdje je smrtna rana izliječena i bludnica iz Tira biva spomenuta. Obilježje početka i svršetka zapisano je ne samo u tekstu koji se nalazi u retku, nego i u cjelokupnoj povijesti koju redak predstavlja. Redak utvrđuje proročki okvir koji se ne temelji samo na poganstvu (zmaj) i papinstvu (zvijer), nego utvrđuje ustroj triju pustošećih sila koje vode svijet k Armagedonu.

Millerov proročki okvir objavio je dolazak Božjeg istražnog suda, a proročki okvir Future for America objavljuje dolazak Božjeg izvršnog suda. U „vrijeme svršetka“ 1989. godine započeo je trostupanjski proces kušnje i pročišćenja kada je pri slomu Sovjetskog Saveza bilo otpečaćeno posljednjih šest redaka jedanaestog poglavlja Daniela. Razliku u tome što je Miller vidio samo poganstvo i papinstvo, a nije vidio otpadnički protestantizam, mora se razumjeti kako bi se ispravno razumjelo viđenje rijeke Ulaj koje je bilo otpečaćeno 1798. godine.

S tim razmatranjem nastaviti ćemo u sljedećem članku.

„Nemamo vremena za gubljenje. Pred nama su teška vremena. Svijet je uzburkan ratnim duhom. Uskoro će se odigrati prizori nevolje o kojima se govori u proročanstvima. Proročanstvo u jedanaestom poglavlju Daniela gotovo je doseglo svoje potpuno ispunjenje. Mnogo će se povijesti koja se zbila kao ispunjenje ovoga proročanstva ponoviti.“

„U tridesetom retku govori se o sili koja ‘stihovi 30 do 36 citirani’.“

„Prizori slični onima opisanima u ovim riječima odigrat će se.“ Manuscript Releases, broj 13, 394.